

Medlemsblad för Boden Överluleå Forskarförening

N:o 4

ÅRGÅNG 6

NOVEMBER 1997

Det första julkortet

Hur uppkom då julkorten? Det finns många teorier. Vid tiden för Jesu födelse sände romarna palmblad eller små presenter till varandra vid nyår, som symbol för seger och framgång. Vid det japanska nyåret finns det en mycket gammal tradition att överlämna Suri mono-kort till vänner och bekanta. Sven Hedin hade ett kinesiskt nyårskort från 300 e.Kr i sin samling. Den äldsta bevarade europeiska nyårshälsningen är från 1300-talet. Mot slutet av 1700-talet blev det populärt med namnsdagskort i Tyskland. Man följde almanackan och sände kort till dem vars helgonnamn dök upp. Betydligt enklare att hålla reda på än födelsedagar. Ett halvt sekel senare kom Englands första nyårskort och sedan dröjde det inte många år förrän Henry Cole 1843 beställde det första julkortet. Sir Henry, för han blev adlad (dock inte pga julkorten, utan för Victoria and Albert Museum som han grundade) hade startat en lavin. Konstnären John Calcott Horsley lät julbudskapet domineras av en glad familj bänkade runt ett dignande julbord. Tre generationer: farföräldrar, barn och barnbarn skålar med mottagaren och önskar en god jul och ett gott nytt år. Dåtidens nykterhetsloger opponerade sig emot motivvalet, trots att fattiga utspisas och beklädes i de vinrankeinramade sidopanelerna. Kortet trycktes i 1.000 ex som färglades för hand av konstnären. Bara två jular senare distribuerade engelska postverket 25.000 julkort.

ur Svenska jultraditioner på helgkort från förr, utgiven av Bonniers.

Styrelse och övriga funktionärer för Boden Överluleå ForskarFörening

Föreningens adress: c/o Sandberg, Kålrotsvägen 11, 961 47 BODEN

Postgiro: 157 58 - 6

Tel till forskarrummet i Råbäcksgården: 0921 - 504 13

Ordförande	Björn Fredriksson	Nipvägen 18	961 44 Boden	tel 0921 - 653 15
V.ordförande	Kristina Öhman	Prinsgatan 25	961 31 Boden	tel 0921 - 159 79
Kassör	Gun-Marie Åkerström	Kvarngatan 17	961 64 Boden	tel och fax 0921 - 182 02
Sekreterare	Ewa Sandberg	Kålrotsvägen 11	961 47 Boden	tel 0921 - 722 74
Ledamot	Solveig Burström	Strutsgatan 8	961 74 Boden	tel 0921 - 146 49
Styrelsesuppleanter	Constance Rutberg	Svartbyväg. 10 D	961 37 Boden	tel 0921 - 163 11
	Ebba Nilsson-Bergström	Kungsgatan 14 A	961 31 Boden	tel 0921 - 132 40
Valberedning	Linnéa Westerberg	Buddbyvägen 41	961 42 Boden	tel 0921 - 600 75
	Valdemar Gustavsson	Hermelinsgat. 25	961 74 Boden	tel 0921 - 144 51
	Anna-Maria Perzon	Karetvägen 24	961 42 Boden	tel 0921 - 533 33
Revisorer	Carl-Lennart Perzon	Karetvägen 24	961 42 Boden	tel 0921 - 533 33
	Sixten Sandberg	Österby 950	961 95 Boden	tel 0928 - 401 32
Revisorsuppleanter	Brita Lundman	Domarvägen 17	961 39 Boden	tel 0921 - 138 79
	Herman Wahlberg	Prinsgatan 31 A	961 31 Boden	tel 0921 - 109 42
Redaktion för medlemsbladet:				
Ansvarig utgivare	Ewa Sandberg	Kålrotsvägen 11	961 47 Boden	tel 0921 - 722 74
	Eila Fredriksson	Nipvägen 18	961 44 Boden	tel 0921 - 653 15
Bildansvarig	Rohland Öhman	Prinsgatan 25	961 31 Boden	tel 0921 - 159 79
Kontaktperson i datafrågor: e-mail: gglaas @kvarngatan 17.pp.se				
	Gunnar Glaas	Kvarngatan 17	961 64 Boden	

INNEHÅLL

Sid 3	Julklapptips, Medlemsmöte, Rättelser och tillägg
Sid 4 - 7	Fortsättning Påål Nilsson Loo
Sid 8 - 9	Rapport från Riksstämman i Helsingborg
Sid 10 - 13	En Svartbygårds historia
Sid 13	Välbesökt möte
Sid 14	Kulturhusens Dag, Kurser, Tack, Annons Garnisonsmuseet, Rapport från renskrivning
Sid 15	Nya mikrokort, Sveriges dödbok, Återfunna rötter, Efterlysningar, Besöksstatistik
Sid 16	Reklam
BILAGOR: Medlemsförteckning och korsord	

PLANERAD UTGIVNING

Medlemsbladet planeras komma ut vecka 8.
Manusstopp 30 januari 1998.
Vecka 17, manusstopp 1 april 1998.

KODKORT och NYCKEL

Kodkort till ytterdörren och nyckel till kammaren finns att köpa på Råbäcksgården.

Kodkort kostar 50 kronor och nyckel 80 kronor.
För att köpa dessa fordras att du är medlem i föreningen.

Kodkortet ger tillträde till lokalerna från kl 7.00 till 21.00 alla dagar i veckan.

Nyckeln ger tillträde till kammaren där vi förvarar våra samlingar.

Tag kontakt med någon i styrelsen om du är intresserad.

ADRESSÄNDRING

Om du ändrat adress, var vänlig meddela föreningen din nya. Vi får inte adressändringar från något register.

Julklapptips

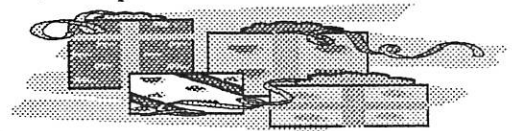
I vår hylla finns "nya" böcker till försäljning:

Att leva ett liv / Per Enberg	100:-
Boden för länge sen-helt nyss / Sten Sundberg	250:-
Boden i gamla vykort / Hans Lindgren	175:-
Eyvind Johnson, bodensare, författare och Nobelpristagare	20:-
Låt farfar vila i frid / Ola Lindbäck	200:-
Min barndoms och ungdoms Björkelund / Else Britt Lindholm	198:-
North Scandinavian History (engelsk text)	180:-
Sandbyn / Per Enberg	100:-
"nya" läroböcker:	
Läsebok för släktforskare / Anderö	120:-
Släktforska steg för steg / Clemensson	295:-
Ordbok för släktforskare / Andersson / Anderö	175:-

Det finns även kvar några ljusgrå T-shirts med föreningens logotype tryckt i svart på ärmen. De kostar 70:-, och finns i storlek M - XL.

"gamla" böcker som finns kvar är bl.a:

Arméns helikopterskola - 40:-, Björkelund / L.Westerberg - 50:-, Boden från forntid till nutid - 150:-, Bodens fästning - 300:-, Buddbyn genom fyra sekler / L.Westerberg - 85:-, Bygd i nord - 60:-, Bönder bryter bygd - 80:-, Engelska kanalen - 40:-, Eyvind Johnsons Björkelund - 25:-, Eyvind Johnsons släktredning och antavla - 100:-/del, Folkmusiken i Norrbotten - 100:-, Gårdarna vid älven, del II - 135:-, Heden / B Isaksson - 100:-, Kungsgatan - 40:-, Långviks glasbruk - 80:-, Malmens väg / karta och folder - 25:-/del, Norrbottens arméflygbataljon - 60:-, Pamps dagbok - 100:-, Per Andersson, utg III / G-M Åkerström - 110:-, Pingla och skälla - 40:-, Rosfors bruk - 80:-, Råneå socken - 175:-, Råneå älvdalar / M.Engström - 225:-, Sikfors kraftstation - 60:-, Skatamark - 150:-, Skidan i norr och försvaren - 40:-, Smedsbyn, minnen från en by - 200:-, Svenska sjukdomsnamn i gångna tider - 120:-, Unbyn, en återblick - 200:-, Vittjärv - 150:-, 11 årgångar av Norrbottens hembygdsförbunds årsböcker 1938 - 1985 - 40:- resp 60:-

Medlemsmöte

i Robbgården

Söndagen den 23 november kl 14.00

från dagordningen:

- besluta nästa års medlemsavgift
- två motioner till riksstämman -98
- rapport från ÖNFFs möte i Piteå
- förslag till kommande verksamhet

Besökslotteri

Kaffe med bröd

Välkomna

Rättelser och tillägg till nr 3/97

För att en byggnad ska vara "statligt byggnadsminne" måste riksdagen besluta detta. Så har inte skett beträffande någon militär byggnad i Boden (ännu) - således är inte "Havremagasinet" det.

Avskriften om tjärdalar och tjärbränning ur Plagemanns uppsats var utförd av Arne Isaksson.

I brevet från PetKäll åt man kornet som "he jer" och ordet "mist" hade ramlat bort före "åtin".

Alla gamla medlemsblad finns samlade i en pärm i "köket" (ovanför tidningshyllorna) i Råbäcksgården, och de finns också till salu för 10:- per styck.

Pål Nillsson Loo
från
Högsön, Råneå
Soldat Bonde Löjtnant
antagen 1635 i
Västerbottens Regemente

Del 2 av Björn Fredriksson

Den 6 september 1655 bröt kung Karl X Gustav med armén upp från trakten av Warschau, och igångsatte marschen tidigt om morgonen, mot floden Wisla. Efter en kort marsch inflöt rapporter om att polackerna stod uppställda i slagordning på fälten vid byn Czarnowa. Karl X Gustav beslöt att genast gå till anfall. Svenskarna defilerade över ett vattendrag, ryckte över en jämn höjd och uppmarscherade på slätten. Västerbottningarna stod i mitten på främre träffen. Sin vana trogna, med erfarenheter från 30-åriga kriget, gick "de svenske" rätt på. Artilleriet sköt över så länge det var möjligt. Infanteriet marscherade med klingande spel. När man kommit fram på musköthåll gjordes halt, musköterna fram och eld. När samtidigt ett häftigt slagregn utbröt, blev detta för mycket för de vackra lanciärerna ur polska adelsfanan. De gjorde helt om och flydde fältet, medrivande de övriga polska regementena och bondehären, totalt ca 11.000 man.

Så hade då Pål sett fienden i vitögat, på 60 stegs avstånd. Striden var över på några minuter, men det var dessa minuter som lärde honom och hans kamrater att de var Europas bästa soldater i Europas skickligaste armé.

Någon tid efter slaget befordrades Pål till *sergeant*.

Kung Johan II Kasimir med sin här drog sig nu längs floden Wisla mot Polens gamla huvudstad Krakau (Krakow). Denna stad ligger vid floden Wislas övre lopp, en av landets äldsta och vackraste städer. Under åren 1311 - 1610 huvudstad.

Svenskarna stannade någon dag vid Czarnowa, dock inte rytteriet som följde efter den flyende polska armén och kom fram till Krakau blott en dag senare än polackerna.

Kung Johan II Kasimir lämnade kvar 3.000 man att försvara staden, och flydde själv med resten av armén, under stor villervalla, bakom Dunajec-floden.

Dagen efter kom Karl X Gustav med huvudhären fram. Belägringen igångsattes genast, men när han fått klart för sig att Johan II Kasimir flytt, följde han efter, lämnande von Cappelns med bl.a västerbottningarna att belägra Krakau. Denna belägring började den 18 september. Sedan kungen splittrat polackerna återkom han med huvudarmén och fullföljde belägringen. Den 18 oktober måste Krakaus besättning dagtinga, och staden intogs av svenskarna. I denna månadslånga belägring deltog Påål och övriga soldater från Luleå socken.

Under tiden hade kurfursten av Brandenburg tagit med 8.000 man, och intagit Königsberg (Kaliningrad).

Kung Karl X Gustav lämnade 3.000 man besättningsstrupper i Krakau, däribland ett kompani västerbottningar. Själv tågade han med armén norrut, för att ge kurfursten näpst. Den 17 december blev kurfursten instängd i Königsberg. Den 1 januari tvangs han till ett fördrag.

Västerbottningarna förlades sedan till garnison i Thorn, Pultusk och Graudenz.

Efter underrättelser om missnöje och uppror i det inre av Polen, måste Karl X Gustav nu åter vända söderut. Den 24 januari passerade han Thorn och von Cappelns västerbottningar anslöts till armén. Den 28 februari anlände armén till Jaroslaw i ett mycket medtaget tillstånd. Där stannade Karl X Gustav med armén i två veckor. Genom sjukdomar och rymningar hade numerären gått ner till 8.000 man, varav 3.000 var polacker under Johan Sepieha. Med denna här bröt Karl X Gustav upp den 12 mars 1656. Planen var att längs floden San framtränga till Sandomierz vid Wisla, en mil sydväst om det ställe där floderna rinner ihop. Major Christer Lilljeberg, en av arméns skickligaste artilleriofficerare, var chef för besättningen i Sandomierz. Denna marsch kom att gå till eftervärlden som "gåsmarschen". En marsch med väta, gytta, nedsjunkna hästar och vagnar, sovande stående under bar himmel och omsvärmade av fientliga patruller. Under natten den 18 mars gjorde Johan Sapieha förräderi och gick med sina 3.000 man över till polackerna. Natten den 20 mars kom man fram till byn Gorzyrka, mitt emot Sandomierz, där man slog läger. Påål och övriga luleåsoldater var med på denna tröstlösa marsch.

Envisa rykten påstod att Sandomierz kapitulerat. Karl X Gustav lät därför vid ankomsten till Gorzyrka skjuta svensk lösen. Strax dånade lika

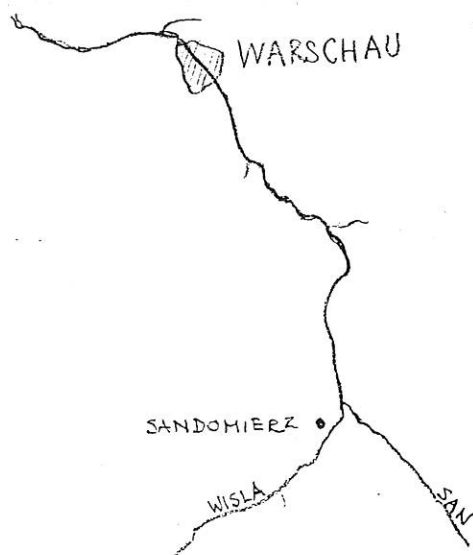
många skott till svar från Sandomierz. Ryktet var falskt.

Situationen för "de svenske" var mer än brydsam. Att Sandomierz skulle falla stod utom allt tvivel. Någon möjlighet att hjälpa, de i Sandomierz och slottet instängda, stod inte Karl X Gustav till buds. Kungen beslöt om utrymning, och medförande av så mycket förnödenheter som möjligt, främst kulor och krut, till Wislas andra strand där han och armén befann sig. Samtidigt inredde den svenska besättningen slottets krutlager för att spränga hela slottet i luften. All denna verksamhet genomfördes under ständiga stormningar från de belägrande polackerna. När så luntan var tänd, och endast ett tjugotal svenskar fanns kvar i slottet, trängde polackerna in i tusental - då exploderade krut-lagret och hela slottet for i luften. Det sägs att närmare 2.000 polacker omkom vid explosionen. Denna sprängning utfördes den 25 mars 1656.

Fortfarande var situationen för den svenske kungen och armén lika brydsam, instängda som de var i vinkeln mellan Wisla och San. Men Karl X Gustav, full av list, hade kommit på en plan hur han skulle lura polackerna till att tro att han skulle gå över Wisla, när han i verkligheten gick över floden San. Kungen lät kalla till sig överstarna Gustav Cruus och Didric von Cappelns, den förstnämnde chef för Kalmar regemente, den senare chef för Västerbottens. Det var dessa karlar som skulle sätta hans plan i verket. De skulle med 300 man vardera, med tre båtar, ro över San i skydd av kanonröken och mörkret. Själv skulle kungen ställa armén i slagordning mot Wisla och Sandomierz. När överstarna hörde trummorna röras och artilleriet började skjuta salvor, skulle de bege sig iväg. Vid midnatt började fiendens eld från andra sidan San att avmattas. Svenskarna kunde inte förstå anledningen. Men även av andra tecken att döma, måste något märkligt vara i görningen på den andra sidan.

När Cruus med kalmariterna och von Cappelns med västerbottningarna landat på den motsatta stranden, hade de till en början gömt sig i strandsnåren, och där börjat gräva ner sig. En del av soldaterna höll vakt, med tända luntor till handgranater, att kasta om fienden skulle söka driva bort dem. Det försökte dom också göra, men "de svenske" höll tappert motstånd. Litauerna som var fienden, kunde inte komma underfund om hur många de var, och hur de hade kommit över floden. Litauerna blev rådvilla, och i samma takt som råd-

villheten tilltog ökade villervallan. Snart hördes rop bland litauerna att svenske kungen var kommen över. Förskräckelse spred sig nu som en löpeld bland dem, och snart befann sig den nyss så stolta litauiska hären på vild flykt, efterlämnande kanoner och tross till pris åt "de svenske". Vid tio-tiden på morgonen den 26 mars stod kungen, med hela den svenska hären, på floden Sans nordöstra strand, där den slog läger. En härlig seger för kungen, som skulle komma att genljuda i Europas palats. Armén var räddad.

En av räddarna var Pål Nillsson Loo. På honom som sergeant hade vilat ett stort ansvar, för verkställigheten av att soldaterna i hans avdelning gjort rätt saker, där under näsan på fienden.

En enda dag fick den svenska hären vila ut, sedan bar det iväg mot Warschau, rytteriet längs Wislas nordöstra strand, fotfolk med tross och ammunition på båtar nerför Wisla. Den 5 april kom kungen med hären till Praga, en förstad till Warschau. Så slutade vinterfälttåget för året 1655/56.

Under slutet av april/början av maj 1656 befordrades Pål till *fältväbel*.

Den 7 april begav sig Karl X Gustav åter norrut, med 9.000 man, mest rytteri. I Warschau kvarlämnade han 3.000 man under Arvid Wittenbergs befäl, största delen fotfolk, bland dem fanns von Cappelns västerbottningar. Kort efter Karl X Gustavs avtåg anlände den litauiska hären med 14.000 man, och påbörjade belägring av staden. Det var nu tjugonde gången Wittenberg förde befälet i en belägrad stad. Den 19 maj kom kung

Johan II Kasimir med polska huvudhären bestående av 30.000 man rytteri och 5.000 man fotfolk. Wittenberg uppmanades att kapitulera, men vägrade.

Tidigt på morgonen den 20 juni lät kung Johan II Kasimir sina 40.000 man storma staden från flera håll samtidigt. Trots att polackerna var mer än tjugo gånger så många, lyckades svenskarna flera gånger hejda och kasta tillbaka de, genom bräscherna (hålen) i murverken, inträngande angriparna. Nya skaror kom dock ständigt till ersättning. Så fortgick striden till fram på eftermiddagen. Wittenberg insåg omöjligheten av ett längre försvar. Han begärde att få dagtinga, och Johan II Kasimir gick med på en timmes vapenvila, för att upprätta villkoren. Då detta inte hanns med inom den uppmätta tiden, började de polska skarorna förnyad stormning. Ursinnigare än förut rusade de på staden. De "bättre" polackerna bad nu kung Johan II Kasimir blåsa till återtåg, för att rädda staden från förstörelse. Fåfängt försökte den polske härföraren Czarnieki hålla sina vilda skaror i tygeln. Då han slutligen lät sin trumpetare blåsa till återtåg, sköt de hästen under trumpetaren och högg därefter ner denne. Till slut måste Johan II Kasimir träda emellan och med en betydlig summa pengar (det sägs 40.000 polska gyllen) friköpa sin egen stad från plundring. Czarnieki vågade inte helt lita på sitt eget manskap, så han begärde understöd av den svenska besättningen.

Så inträffade den egendomliga situationen, att de tillfångatagna svenskarna fick hjälpa till att försvara Warschau mot dess egna landsmän!

Först dagen efter, den 21 juni, kom ackordet till stånd. Svenskarna erhöll fritt avtåg till Thorn. Kung Johan II Kasimir hindrades dock, av sina fanatiska krigare, att hålla sitt löfte. De överlevande av gemena (400 man), det lägre befälet (däribland Pål) samt kvinnorna var de enda som fick återgå. *Ingen polsk egendom fick medtas*, och kvinnorna blev berövade alla sina smycken. Wittenberg och tolv av de högsta officerarna, alla civila ämbetsmän samt det lutherska prästerskapet fördes som fångar till Zamzosc, där större delen ömkligt avled av matbrist och vanvård. Arvid Wittenberg som hållit staden försvarad i en månads tid, med 3.000 svenskar varav hälften var sjuka av brist och umbäranden, fick sluta sin ärofulla levnad den 7 september 1657 av svår sjukdom, i fångenskap.

I ackordet ingick att de svenska soldaterna inte skulle bära vapen mot polska kronan under en månad framåt. Därmed slapp Påål och hans kvarvarande kamrater delta i tredagarsslaget, då Karl X Gustav tog tillbaka Warschau. Kanske var det nu, då han sannolikt befann sig i den svenska trossen, som han fick chansen att tillförsäkra sig det kriksbyte som han sedermera medförde hem till Sverige.

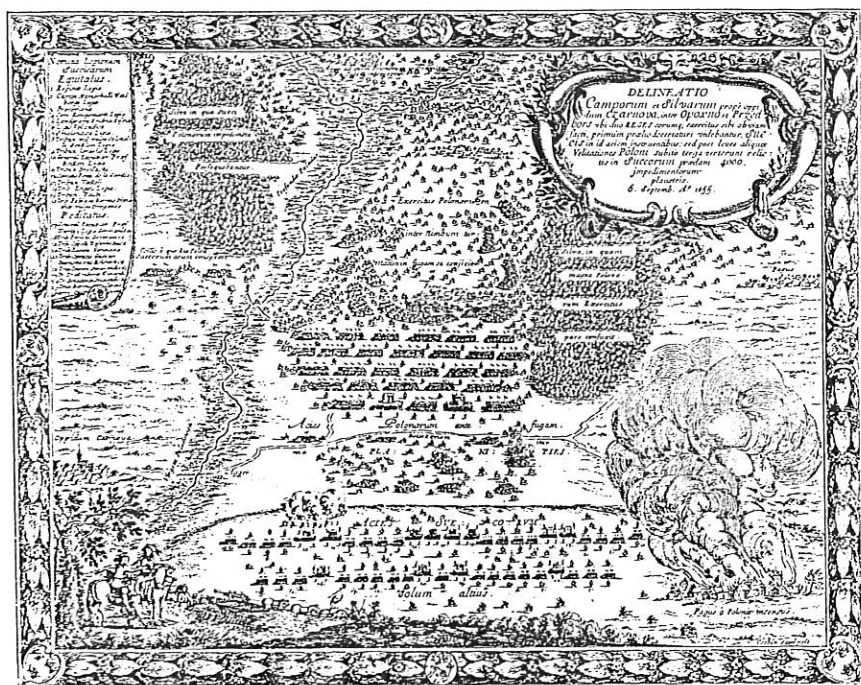
I oktober 1656 blev Påål befördrad till *fänrik*. På en avlöningslista från det året står det: "Fendrich Pael Nielsson ifrån fältväbeln dess lön kronan det övrigt bespart".

Chefen för västerbottningarna, överste Didric von Cappeln, dog i Thorn den 15 augusti 1656.

Han efterträddes av överste Gunthe Rosenschantz. Vid mönstring i december samma år, finner vi västerbottningarna i Danziger Haupt, 381 man fördelade på sex kompanier. Påål blev placerad på överstens kompani. Danziger Haupt är namnet på en skans nära Wislas mynning, där floden delar sig med två armar mot havet

* Kompaniofficeren i vinjettbilden får stå som representant för den befordrade Påål, trots att den uniform han bär togs i bruk först efter att Pååls militära karriär var över.

Fortsättning i nästa nummer.

Czarnewa 6 september 1655

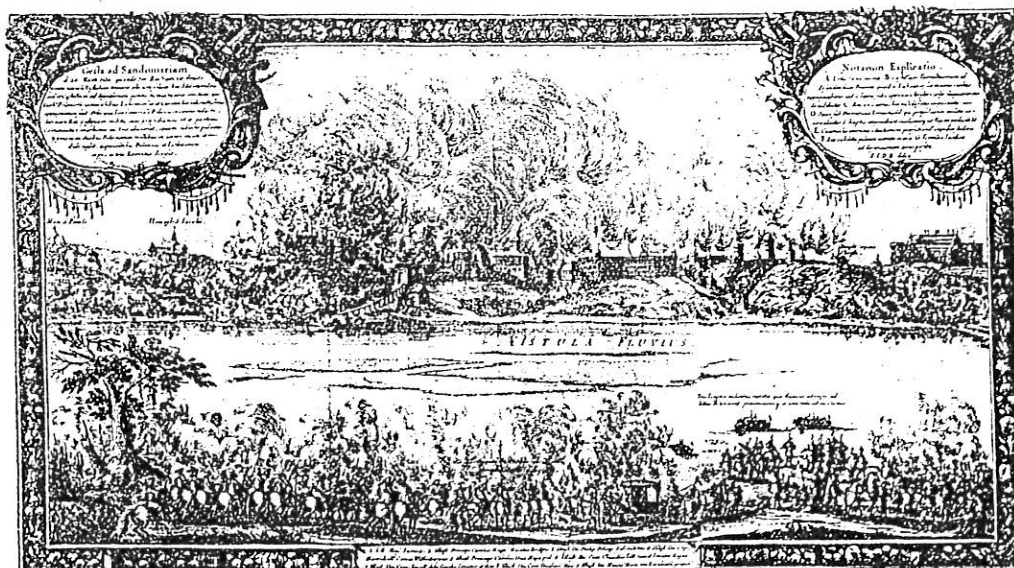
I fonden börjar den polska armén fly. I förgrunden de framryckande svenskarna. Västerbottningarna fanns i mitten av främre träffen - på den högra flanken. Påål fanns som förare på överstens kompani, dvs längst till vänster i främsta raden.

Ur Pufendorf.

Sandomierz 25 mars 1656

Slottet sprängs i luften. I förgrunden den svenska armén, som beskuter fienden på motsatta stranden.

Ur Pufendorf.

Riksstämman och Släktforskdagar i Helsingborg 12-14 september 1997.

Årets riksstämman genomfördes på Sundspärlans konferensanläggning (Folkets Park)

Tema var -"Forskning över gränserna"

Ordförandekonferens - med ca 50 deltagande föreningar.

Konferensen genomfördes fredagen 12 september 10.00-17.00

Förbundsordförande inledde efter hälsningsord med att säga att 1998 bör präglas av "Ungdomens År 1998" och konsolidering.

Anteckningar i anslutning till ämnena:

Britt Hagman orienterade om att gravstensinventeringen går framåt och tackade alla som varit aktiva. T.o.m. 15 juli har 687 kyrkogårdar med 15.462 gravstenar inventerats. Inventeringen presenteras fortlöpande i RÖTTER. Främst diskuteras inventering och dess betydelse mot bakgrund av gällande gravrätt.

Jan Appelquist redogjorde för sina synpunkter på vilken nytta vi kan ha av Internet och redogjorde för den lyckade satsningen med hemsidan RÖTTER och förbundsordföranden tackade Håkan Skogsjö för dennes arbete. Sedan starten fram till juni 1997 har 100.000 besökt hemsidan. Det påpekades att varje förening bör ha egen e-mail. Ca 90% av oss befanns vid handuppräkning ha tillgång till Internet.

Vad gäller Ungdomens År 1998 kan Riksförbundet främst stötta föreningarna med mtrl. LT:s Förlag håller på och ta fram - "Bok för unga släktforskare". Lokalt kan vi få medel genom att ansöka om bidrag från Kulturdepartementet - KULTUR i hela landet (Angeläget 3/97)

Förbundsordföranden orienterade om Riksförbundets framställan till Kulturdepartementet, Riksarkivet och Företagarorganisationer med anledning av motion till Riksstämman 1996 gällande Företagsarkiv. Läget har idag gått i "stå" och ordf. uppmanar föreningarna att uppvakta myndigheterna på sin nivå.

Gustav von Grotten, ny ordf. i StorStockholms Genealogiska Förening med ca 1.500 medlemmar, redogjorde livfullt för verksamheten inom föreningen och hyllade Eldsjalarna som bär upp en förening.

Sveriges Dödbok har redan sålts i 600 ex.

Elgenstiernas ättartavlor är snart tryckklara bl.a tack vare abonnementserbjudandet.

Registrering av barnhusbarn har påbörjats.

Dagen avslutades med en livfull och ibland hetsig debatt om SVAR:s prispolitik.

Riksstämman med ca 100 ombud från 75 föreningar representerande 29.134 medlemmar 13.00-15.45 13 september.

Förbundsordföranden öppnade stämman och hälsade spec. Asta Hansson från Hembygdsförbundet välkommen. Han redogjorde för en lyckad flyttning till nya lokaler samt anmälde personalförändringar inom kansliet och hälsade den nya förbundssekreteraren Marianne Funayama välkommen.

Till ordförande för mötesförhandlingarna valdes Guno Haskå, ordförande för Skånes Genealogiska Förbund.

Efter mötesformalia och föredragning av verksamhetsberättelse, årsredovisning och revisorernas berättelse beviljades styrelsen ansvarfrihet.

Verksamhetsplan och budget för 1998 framlades för stämman som fastställde plan och budget.

Förbundsstyrelsen förslag till avgifter för 1998 antogs, innebärande att avgiften för stödjande medlem höjs från 150 till 180 kr (Angeläget 3/97 sida 7)

Valberedningens förslag till ledamöter i förbundsstyrelsen valdes för två år nämligen:

Jan Appelquist, Bromma; Thord Bylund, Härnösand; Britt Hagman, Skene; Sigrid Nilsson, Trelleborg; och Marianne Söderfjäll, Gällivare.

Följande valdes till valberedning nämligen:

Margareta Hasselgren, Allan Grund, Anna-Stina Strandin Freij, Edith Westman och Olof Billing.

Förbundsstyrelsens förslag till stämмоavgifter för 1998 fastställdes (Angeläget 3/97 sida 7)

Förbundsstyrelsens förslag till handlingsprogram enligt Angeläget 3/97 sida 4-6 antogs i sin helhet av stämman efter en livlig debatt.

Motionerna behandlades och godkändes enligt styrelsens förslag utom vad gäller motion 3/97 som bifölls av stämman efter votering. Riksstämman uttalade, att konferensen för redaktörer av medlemsblad i fortsättningen förläggs så, att den inte hindrar deltagande i hela ordförandekonferensen. Även detta efter en livlig debatt.

Bland övriga ärenden behandlades SVAR:s prispolitik. Den livliga debatten som bla behandlade det kommunala självstyret utmynnade i att varje förening måste agera var för sig.

Före avslutningen av Riksstämman redogjorde Jönköping Läns Släktförening för nästa års Riksstämman i Jönköping 29-30 augusti 1998 i Jönköpings Folkets Hus.

I samband med att stämman avslutades av förbundsordföranden utdelades årets Victor Örnbergs Hederspris till Sperling Bengtsson, Haverdal (Angeläget 3/97 sida 19)

Under lördagen och söndagen genomfördes ett antal föredrag och ett antal föreningar hade omfattande och fina utställningar. Tyvärr hade jag inte möjlighet att delta under söndagen.

Lördagens föreläsningar

Svensk av födsel - 1808 11.00-11.45. Föredrag av Finn Andersen, Landsarkivet, Köpenhamn.

Föredraget var på danska och trots mitt ursprung var det något svårt att följa med. Men danska släktforskare drabbas ofta av -"Dansk med svenska rötter men ändå dansk" - det vill säga att när man söker sina rötter i Sverige har man sina anor vanligen i de tidigare danska landskapen Halland, Skåne och Blekinge. Svenskarna i Danmark bor vanligen på Själlands östkust. Varför 1808 i ämnet för föredraget? Många av de svenskar som sökte sig till Danmark behöll sitt svenska medborgarskap. 1808 förklarade Danmark krig mot Sverige och svenskarna fick då anmäla sig och avlägga ed till danska kronan, och fick därefter stanna kvar. Det blev ingen stor oro och det var inte många som "drog" till Sverige.

Mina förmödrar, av Ingrid Schrewelius, 12.00-12.45.

Ett välbesökt och medryckande föredrag med en fullsatt lokal med många stående längs väggarna.

Forskning i danska arkiv, av Anna Svensson, Landsarkivet i Lund 16.00-16.45

Likaledes välbesatt föredrag med såväl svenskar som danskar i åhörarskaran. Föredragshållaren växlade skickligt mellan de två språken med hänsyn till frågeställaren.

Även hon talade om -Svenska anor men ändå danskar. Skälen för flyttning från Sverige till

Danmark har ofta varit att lönerna vanligen har varit bättre i Danmark.

En viktig erfarenhet från föreläsningen är -det finns inga kyrkböcker i Danmark från dansktiden för Halland, Skåne och Blekinge. Hennes råd var -damsug de svenska arkiven.

Det finns ingen motsvarighet till våra husförhörlängder i Danmark och personregister är mera summariska än de vi har i Sverige. De danska arkiven fungerar i stort som de svenska. Vid forskning börja på Riksarkivet i Köpenhamn.

Man har **tre huvudkällor**

Kyrkböcker - Födda, döpta, gifta, flyttningslängd men ingen flyttningsattest, och inga husförhörlängder. Man har alltid två exemplar.

Folkeräkningar sedan 1845 - Upptar alla som finns i ett hus vid en viss tidpunkt.

Bouppteckningar

Källorna i Köpenhamn är något annorlunda än Danmark i övrigt.

Som handbok rekommenderades - Över Öresund.

Söndagens föreläsningar som jag tyvärr inte kunde följa var - På resande fot - Gästgiveri - och skjutsningsväsendet, passjournaler. Slaget vid Lund 1676. Svenska Pommern - att förbindelserna är så levande. Registrering av sjömän och fartyg. Båtsmän.

Utställningarna var omfattande och givande med ett 50-tal utställare.

Undertecknad stannade helst vid östgötarnas och blekingarnas bord då min pappa var bleking och min mamma östgötska av födsel. Så det blev inköp vid dessa bord och dessutom nyttiga kontakter. Som ett bevis på att världen är liten har Blekinge Släktforskarförening i år givit ut det första häftet om Blekinges första stad Elleholm och detta häfte handlar om Elleholms hofgård (Elleholm 13). 1932 kom jag 11 månader gammal från U.S.A. till min farfar och farmor på Furuhem (Elleholm 16). 1936 flyttade jag till Halmstad.

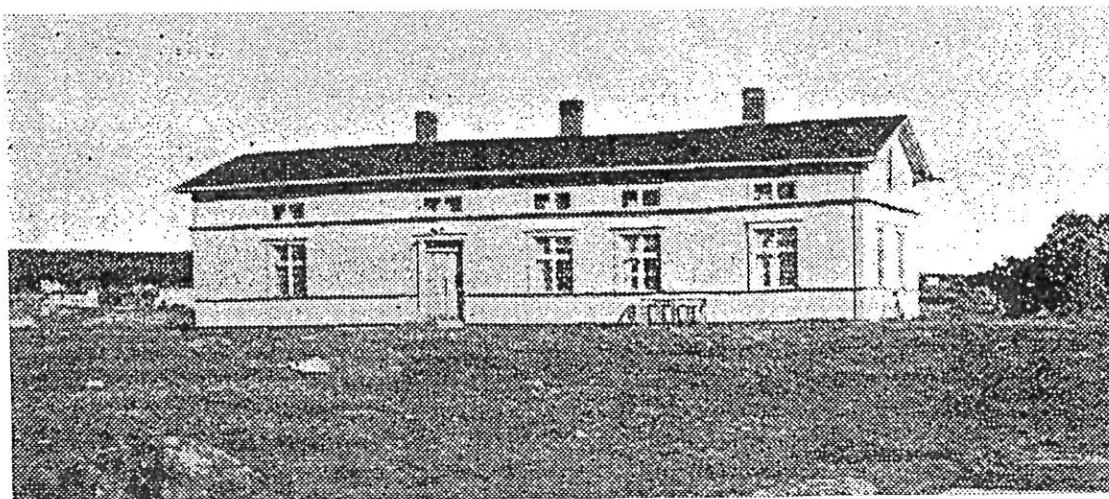
Som underlag har Blekingeföreningen haft forskning som genomförts av Astrid Sjöholm som jag hört talas om många gånger då hon var ungdomsvän med min fader.

Som ni förstår har jag haft ett stort utbyte av mitt inlägg som stämmoombud.

Rickard Pahlsson

En Svartbygårds historia

Något om ägarna under tiden 1560-1810

Ur "Svenska gods och gårdar" år 1942.

Den äldsta kända ägaren till jorden som sedermera kom att bli "Öhrlings" var Joen Andersson. Han var född omkring 1540-45 i Sunderbyn och kom till Svartbyn omkring 1566, där han bosatte sig på norra sidan av sjön, någonstans vid den gamla affären (Konsum) väster om skolan.

Om hans familj vet vi inte så mycket, han hade barn varav tre är kända, det var sönerna Anders som troligen är äldst eftersom han sedermera övertog hemgården. Per blev ägare till Svartbyn N:o 2 och Hans som var bosatt i Gäddvik, han blev senare Länsman och Landskapten, var ett tag fången i Ryssland men kom hem år 1617.

År 1571 betalar Sveriges bönder tionde på all lösegendom de äger för att köpa tillbaka Elvsborgs fästning som danskarna tagit året före. I den bouppteckning som då skrivs för varje jordägare, ser man att Joen Andersson var den förmögaste i Svartbyn, han ägde nästan lika mycket som sina elva grannar tillsammans. Joen är den enda i Svartbyn som har reda pengar, och han är en av de tio rikaste i dåvarande stora Luleå socken, som omfattade nuvarande Nederluleå och Råneå socken i bredd vid kusten och upp till norska gränsen i längd.

År 1574 hade Johan III sålt ett kyrkhemman till bonden Nils Andersson i Sunderbyn, troligen klarade han inte av köpet ensam, för 1576 köper Joen halva hemmanet för 230 marker och 6 öre. I ett brev från Johan III till fogden Bertill Mattsson

daterat 20 mars 1579, återkallar kungen köpebrevet som utfärdats på hemmanet. Det berodde på att Joen inte kom överens med Nils Andersson i Sunderbyn. Troligen hade Joen tänkt bosätta sig i Sunderbyn som bonde på det hemman han köpt. Nu blev det inte så utan Joen stannade i Svartbyn.

Efter ett halvår får Joen tillbaka sina pengar av fogden Bertill Mattsson, han får ett kvitto av Johan III på 57 stycken 2 marker 6 öre, det vill säga 230 marker 6 öre, summan som Joen betalat tre år tidigare för nämnda hemman.

Samma år som Joen löstes från hemmanet i Sunderbyn, kom han i klammeri med rättvisan. I en handling från tinget skriver man: *Joen Andersson i Svartbyn med fem sina grannar hafva gått till Engiesbyn, rifvit och huggit sönder en kvarndam med våldsverke och gjorde (dammen) onyttig för ägarna. Blef förenämnde Joen Andersson med sine grannar saker (dömda till böter) 40 mark. Vad som låg bakom sabotaget på kvarndammen i Ängesbyn, har inte gått att belägga på grund av de knapphändiga uppgifter som finns i dåtidens tingshandlingar.*

Joen var birkarl och landköpman, han betalade köpmanspenningar år 1590 1 1/2 mark, han nämns även 1602 och 1606. Trots sin våldshandling 1579 valdes Joen Andersson till nämndeman, och som sådan satt han till 1607. Men året därpå

- den 30 juli 1608 - hamnade han dock på andra sidan skranket. I en rättegång som höll på att kosta honom livet.

Han hade varit hos Christoffer Hermanssons hustru i Svartbjörnsbyn när maken varit borta på resa söderut. Enligt lagen från 1577 var det dödsstraff på "*Köttslig beblandelse*" och Joen och hans "*Horkona*" dömdes till döden, men båda blev senare benådade av Johan III.

Det nådiga svaret dröjde ett helt år... Men den 28 juli - berättar tingsprotokollet. *Joen Andersson i Svartbyn och hans horkona hafva utgifvit böter för sin hordomsak, 300 daler penningar*". Och beloppet skulle gå direkt till Rente och klädeskammaren i Stockholm men ej gå genom fogdens uppbörd - Karl IX misstrodde som bekant "*tjufvehopen*" som han kallade sina fogdar i gemen. Vid samma ting omtalas också att Joen Anderssons dräng i Svartbyn "*Hans Månson hafver lägrat en kona, blef saker till tre marker*". Sådan herre sådan dräng.

Efter att ha blivit benådad från dödsstraffet och året i fängelse återvänder Joen Andersson till Svartbyn, han är nu en gammal man som blir kvar i byn till sin död omkring 1628.

Nästa ägare blev som jag nämnt tidigare hans son Anders Joensson född omkring 1570, och efter honom hans son Joen Andersson född omkr. 1600. En son till ovanstående, Per Joensson äger hemmanet från 1655 till 1674. Han blir senare utskriven som knekt i kung Karls krig mot Danmark 1676-1679, och dör i Åhus i Skåne 1679.

Hemmanet övertas av sonen Olof Persson 1679, och efter honom av hans son Per Olofsson år 1726.

Nästa ägare blir Hans Isaksson, han kommer till Svartbyn år 1752 från Kallax, han gifter sig samma år med en dotter till Per Olofsson. Hans Isaksson får 11 barn mellan 1755-1779, efter sista barnets födelse dör hustrun i barnsäng och Hans flyttar till Svartlå och gifter om sig där.

Äldsta sonen Isak Hansson övertar gården i Svartbyn när fadern och de flesta syskonen flyttat. På grund av en lagändring år 1758 blev det nu möjligt för bönderna att dela sina hemman i mindre delar. Så skedde även med detta hemman.

Fastigheten blir till

När Isak Hansson dör år 1809, delas hemmanet mellan sönerna Olof född 1791 och Hans Petter född 1793. Olof som var äldsta son fick behålla hemgården på norra sidan av sjön, medan Hans Petter fick mark på södra sidan för att där bygga sig ett hemman. Delen som avstyckades var på 127 hektar och hade 33/256 dels mantal.

Hemmanet fick nr 4:3 vid laga skifte, år 1861 avstyckades två mindre fastigheter ut, den ena kom att heta 4:4 och ägdes av Nils Petter Nilsson, och den andra 4:5 och ägdes av Daniel Andersson Sköld. Dessa två fastigheter låg nere vid Luleå älv på gränsen till Sävast.

Vid en annan förrättning år 1885 delades den återstående jorden mellan Hans Petter Öhrling och Carl Andreas Justus Karlsson, Hans Petters del fick nr 4:6 och Carl Andreas del 4:7.

1896 var det dags igen för en ny förrättning, det var kronan som köpte stora markområden på Åberget för byggande av Bodens fästning, 4:6 delades i 4:11 och 4:12, delen 4:11 ägdes av kronan och var på nästan 41 hektar medan 4:12 blev det nuvarande Öhrlings om 45 hektar. 1921 avstyckades en tomt på 18,70 ar, det blev en förgångsstuga åt Hans Petter Öhrling, det hus som Birgit och Lars Eriksson har till sommarställe idag.

Carl Andreas Justus Karlssons del 4:7 delades även den 1896 i 4:13 och 4:14. Kronans del kom att heta 4:13, den var på 13 hektar, delen 4:14 om 18,5 hektar ägs idag av Arne, Lennart och Ingrid Isaksson.

Hans Petter Öhrling blev en betydande man i Överluleå socken, han var nämndeman och kyrkvärd, han var född 1850 och dog 1926. 1921 övertog hemmanet av sonen Johan Petter Öhrling född 1887 och dog 1967. Nästa ägare blev sonen Gösta som ägde hemmanet från 1961 till sin död 1994, och efter honom sonen.

Något om husen på tomten

Boningshuset som byggdes under första delen av 1800-talet, är en så kallad "Norrbottensgård" eller parstuga med två kammare innanför köket. När huset sattes upp användes en del gammalt timmer,

vilket var vanligt när man delade en fastighet och skulle bygga en ny gård. Det finns ett foto av huset, taget omkring 1900, med hela familjen framför, där framgår att huset nyligen fått brädfordring som sitter där fortfarande.

Ladugården byggdes omkring 1930 på samma plats som den gamla, den var av timmer och mycket dåligt skick. I början av 1960-talet när under-tecknad var liten fanns det kvar rester av den gamla ladugården.

Stallet med utedass är ursprungligen från 1700-talet, det är den ena halvan av den portbyggnad som stod på stamhemmanet i norra Svartbyn.

Vedboden nedanför ladugården, även den av timmer, flyttades troligen dit under 1800-talet.

Häbbaret är troligen från 1800-talets början och hörde förut till gården, men ägs nu av Lars Eriksson.

Bagarstugan på tomten är ovanligt stor, den består av ett stort rum med bakugn samt en farstu och sov-kammare. I andra ändan är huset utbyggt med ett rum till, kan vara timmer från en kyrkstuga som fanns till gården.

Hur levde man

Under gamla tider var det vanligt att under vintern stod salen kall, bonden och hans hustru sov i den ena kammaren och barnen i den andra, i farstukammaren eller kökskammaren som den heter i Öhrlingsgården sov pigorna. I kamrarna fanns det kakelugnar, och i köket en stor öppen spis, den var både värmekälla och den plats där maten lagades. I köket tillverkades allehanda redskap i trä, bland annat tunnor. Det kan inte ha varit lätt att vara hustru och mor på den tiden, maten lagades över öppen eld, det var oftast en stor oreda i köket där bonden snickrade och barnen lekte.

När sommaren kom skulle vinterhuset skuras, före midsommar flyttade man ut i bagarstugan och bodde där fram till hösten då man åter flyttade in i vinterhuset. Hos Öhrlings pågick detta fram till mitten av 1960-talet.

Samma sak gällde ladugården, när våren kom skulle korna flyttas till sommarladugården som låg på andra sidan bäcken cirka 500 meter sydväst

från gården. Vinterladugården skulle skuras från golv till tak för att vara ren och fin när kreaturen skulle flyttas hem omkring "Mikaeli".

Att vara piga på en bondgård var ett hårt arbete, de skulle upp först av alla, det skulle göras upp eld i spisen, sen var det ladugården med mjölkning och skötsel av djuren, när detta var avklarat var det dags för frukost, därefter hade pigorna andra sysslor under dagen med städning, matlagning m.m. När kvällen kom var det dags för ladugården igen, och så pågick det 6 dagar i veckan året runt. Pigorna var anställda årsvis, en vecka omkring "Mikaeli" bytte man pigor, i tornedalen kallades den veckan "Römpäävikko", pigbytarveckan. Lönen var mat och husrum samt några stackars kronor.

Enligt en lag från 1690 ålåg det bönderna att hålla en soldat per mantal jord i byn, för Svartbyn innebar det att man skulle hålla tre soldater både i krig och fred. Detta indelningsverk från 1690-talet fanns kvar enda till 1901 då allmän värnplikt infördes.

Rotebönderna hade en skyldighet att presentera en ny soldat när den tidigare hade fått avsked, dött eller satt i fångenskap. I fredstid hade man tre månader på sig att skaffa ny karl, men under krig gavs respekt till nästföljande mars månads utgång. År 1812 upphörde den skyldigheten. När en rote blivit vakant fick bönderna betala en vakansavgift, och om man inte kunde skaffa ny karl inom den stipulerade tiden, kunde det gå illa för rotebönderna. I de bestämmelser som skrivits i samband med indelningsverkets tillkomst framgick att den bästa bonden skulle tas ut om inte roten kunde skaffa karl.

När soldaten blivit anställd, skulle roten hålla med torp bestående av stuga, fähus, åker, äng och kåltäppa. Soldaten skulle även ha andra förmåner som lega vid tillträdet av tjänsten samt en årslön på 2 till 15 kronor, samt rätten att hugga den ved han behövde. Rotebönderna skulle även hålla soldaten med paraduniform och släpkläder (en enklare uniform). Soldaten kunde ej avskedas utan rotehållarens samtycke annat än på grund av ålderdom, sjuklighet, liderlighet eller vanförelse. Avsked beviljades vid generalmönstringen.

Öhrlingsgården fick även de bidra till Sveriges försvar. Den soldat man skulle underhålla hette Duus

under 1600- och 1700-talet, under 1800-talet överfördes soldaten till Sävast och blev boende på Öändan, och kallade sig då Svärmare.

Byn hade byaålderman, han hade byakistan och budkaveln hemma hos sig. När något byaärende skulle avgöras, skickades budkaveln runt bland bya männen och de fick kvittera med sina bomärken. I byakistan förvarades byahandlingarna och diverse kartor. Kistan hade två lås med två olika nycklar för att man inte skulle kunna öppna den ensam. I tvister mellan byborna i olika ärenden löstes vanligast av häradsrätten, hur litet det än var. Med tanke på alla struntsaker som skulle avgöras i tinget, är det en gåta att man kunde bo i samma by.

Arne Isaksson Notarievägen 7, 961 39 Boden

Välbesökt möte

Höstens första medlemsmöte ägde rum den 24 september i Havremagasinet invid "Boden Södra", och besöktes av 37 personer.

I inledningsanförandet hälsade ordförande den stora skaran besökare välkomna, tackade medlemmarna för att de ställt upp under sommaren och den avgångna redaktören, Jeanett Svanberg, för hennes insats.

Mötet beslutade om ny redaktör, Ewa Sandberg, att redaktionen tills vidare ska bestå av två personer samt att medlemsbladet fr.o.m nr 1/98 ska heta ~~Boden-ANAN~~ med förändrat tidningshuvud.

Kristina Öhman och Björn Fredriksson redovisade från den pågående renskrivningen av Överluleås kyrkböcker, och Rickard Pahlsson redovisade från Förbundets Riksstämma i Helsingborg (se referat på annan plats i tidningen).

Mötet godkände styrelsens förslag om att minska antalet medlemsmöten från fyra till tre. Ingen stadgäändring behövs för detta.

Till representanter på ÖNFFs möte i Piteå den 18 oktober utsågs Ewa Sandberg och Jan Långström, med Björn Fredriksson och Gunnar Glaas som ersättare.

Som förslag till kommande verksamhet framfördes möjlighet till guidad visning av Garnisonsmuseet (se kallelse på annan plats i tidningen).

Vid dragningen i besökslotteriet utföll vinsten på ordförandens lott. Vinsten var boken "Boden, fästningsstad i liv och utveckling.

Ungefär mitt i mötet fick besökarna ta del av en guidad visning av byggnaden. Mats Hillergren berättade initierat både om byggnadens historia och om händelser som inträffat där. Deltagarna hade också möjlighet att ställa frågor. Inslaget var mycket uppskattat. Visningen avslutades med kaffe med bröd.

Ordföranden tackar Mats Hillergren för visningen av Havremagasinet.

Foto: Rohland Öhman

Kulturhusens Dag.

Varje år arrangeras Kulturhusens dag. I år gällde det försvarets byggnader, och sådana finns det ju gott om här i Boden.

Söndagen den 14 september anordnade Bodens Garnison och Bodens kommun en guidad busstur till ett antal olika byggnader. Resan började vid soldattorpet på I 19, där undertecknad med fru var engagerade. Nästa besöksplats var officersmässen, med major Erling Mohlin som guide. Sedan till Havremagasinet, Örngårdsberget, Ballonghallen och Åbergfortet, som var det största dragplåstret. Guide på bussen var pensionerade överstelöjtnanten Gunnar Dahlquist och i Åbergfortet tog överstelöjtnanten Bernt Sellin över.

I fortets matsal serverades, som sig bör, kronans ärtsoppa och pannkakor.

Antalet besökare blev över förväntan, så buss-
turerna fick utökas.

Vädret var också relativt bra och jag tror att de flesta var nöjda med dagen.

Björn Fredriksson

Kurser pågår i Råbäcksgården

måndagar 14.45-16.15 (varannan vecka-udda ht);
tisdagar kl 13-15.30 och 19-21.30 (tom v50); onsdagar kl 13-15.30 och 19-21.30 (tom v51); torsdagar 13-15.30 (varannan vecka-udda ht) och 18.30-21 (tom v48); fredagar 8-9.15 (ht).

Påbyggnadskurs

för släktforskare startar i januari. Anmälan till Gun-Marie Åkerström på tel 0921 - 182 02.

Välkommen

till

guidad visning av Garnisonsmuseet

onsdagen den 19 november kl 18.00

guidekostnad: 20:-/person

Anmälan: dagtid tel 504 13

kvällstid tel 722 74

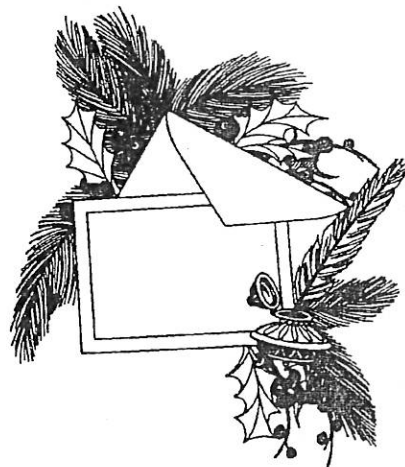
Arrangör: BÖFF

TACK

Ett varmt tack från BÖFF:s styrelse för alla de gåvor och bidrag vi fått:

Jan-Erik Lidberg	Enköping
Karl-Gustav Lundahl	Boden
Sixten Sandberg	Boden
Sören Björkman	Luleå
Björn Fredriksson	Boden
Eila Fredriksson	Boden
Irma Frigghe	Boden
Kontore	Luleå

samt till alla som gett bidrag i microkortsparbössan.

Rapport från renskrivningen

Vilka fantastiska medlemmar den här föreningen har. Redan innan tidningen med vädjan om en insats hade gått ut, hade flera medlemmar anmält sig, och när sedan tidningen nått ut så kom andra in till lokalen speciellt för att anmäla sig. Vissa har redan renskrivit det första året de valde, och det andra och börjat på ett nytt - andra har valt att börja senare, eller har år med flera barn osv.

Men det är minst 96 år som ska renskrivas så det finns fortfarande plats för **din insats** - och skulle det "ta slut år" i födelseböckerna så finns ju död- och vigselböcker kvar.

Några år finns nu färdiga, kontrollästa, och rättade.

Nya microkort

Nederkalix: födda 1898 - 1920; vigda 1898 - 1920; döda 1898 - 1920; döda sjukstugan 1904 - 1920

Eila och Björn Fredriksson har skänkt föreningen samtliga microkort avseende generalmönsterrullor för Västerbottens regemente och Norrbottens fältjägarbatal 1688 - 1886. Det är totalt 286 microkort som numera finns i en pärm i hyllan.

Sveriges Dödbok

Föreningen har köpt in CD-romskivan "Sveriges Dödbok 1968 - 1996" och deponerat den hos biblioteket. Den finns tillgänglig i samma dator som bl.a emigranten finns i.

Återfunna rötter

I nr 1/93 av medlemsbladet efterlyste jag uppgifter om Nils Petter Olofsson Sällström som gifte sig 2:a gången 1813 med Brita Jonsdotter från Arnemark. Efterlysningen gav inga svar, men jag har med hjälp av andra i föreningen troligen lyckats lösa gåtan. Detta kom vi fram till:

Att han var född 1778 7/10 i Börjelsbyn, N-kalix, gifte sig 1:a gången 1801 1/8 med Lisa Andersdotter f 1767 i Prästholm, Råneå.

1:a barnet föddes på Långviks Glasbruk, Piteå lfs. 2:a barnet, dottern Maria Margreta, föddes i Prästholm, Råneå fs. gifte sig 1838 och flyttade till Älvsbyn. Resterande 8 barn var födda i Skomanskälen, Piteå lfs.

Att hans föräldrar var Pehr Olofsson Sällström Hjärpe f 1756 och Ella Andersdotter f 1748 14/8.

Enligt andra uppgifter skulle Pehr vara en äldre bror till Nils Petter, men allt tyder på att det inte är så, trots att de hade samma patronymikon i något husförhör.

Eila Fredriksson, medlem nr 37 BÖFF

Jag söker rötter

Söker föräldrarna till följande personer:

Landbonden Anders Andersson f 1777 31/12, Var? g 1798 (var ?) med:

Anna Johansdotter f 1780 1/1, Var?

Barn: Catarina f 1799 9/1, Anders f 1802 16/1, Johan f 1804 12/8, Anna Stina f 1806 4/1, Petter Olof f 1815 29/1, Erik f 1817 22/4 och Gustaf f 1822 30/11.

Vart flyttar familjen efter boendet i Bovallen, Överluleå sn?

Ebba Nilsson Bergström, medlem nr 138

Kungsgatan 14 A

961 31 Boden tel 0921-13240

Årets 3.000:e besökare

i Råbäcksgården, Boden Överluleå ForskarFörening lokal, på hembygdsområdet vid Överluleå kyrka, blev söndagen den 31 augusti, under pågående skördefest, den pigga 92-åriga Hildur Enberg. Hon fick en penninglott. Att Hildur Enberg blev den tretusende var särskilt trevligt, genom att hon har en särskild anknytning till huset. När den fanns i Råbäcken, bodde hon nämligen där under åren 1928 - 1968(?), och man förstår att hon har många minnen förknippade med den gamla 1700-talsgården.

Vi hoppat att Hildur är en riktig "turgumma" som vinner på sin penninglott. Vi håller tummarna och önskar lycka till!

E N-B

Den 13.000:e besökaren

blev en månad senare en annan Enberg, nämligen en av våra ALU-anställda, Inger. Även hon fick en penninglott, som vi hoppas ger vinst.

Redaktionen och styrelsen önskar alla läsare
en **GOD JUL** och ett **GOTT NYTT FORSKAR-ÅR**

Begränsad eftersändning
Vid definitiv eftersändning
retur med den nya adressen till:

B Föreningsbrev

Boden Överluleå ForskarFörening
c/o Sandberg
Kålrotsvägen 11

961 47 BODEN

Märken säljs hos:

- BodenMail / NMK, Industrihuset
- Jowas kiosk
- 35:ans kiosk
- Byssekiosken
- Stenbergs pappershandel
- Pressbyrå SJ
- BodenMails brevbärare

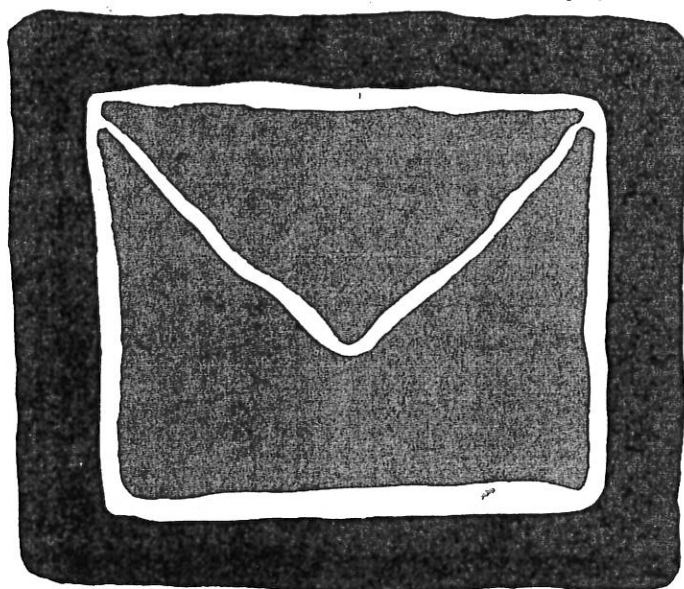
Priser och

försändelsevikter

0-100 g = 1 märke
10-500 g = 2 märken
501-2.000 g = 3 märken

Pris / märke =
2,70 kr + moms
= 3,38

Kontant eller
fakturerings

BODENMAIL

Lokalbrevlådor finns vid:

- Kullbrandts kiosk (vid Oll)
- SE banken
- Handelsbanken
- SJ
- Erikslundskiosken
- Jowas kiosk
- V:a ind.området
- Ö:a ind.området

SISTA

MINUTENLÅDA:

finns vid
BodenMail / NMK
i lådan kl 07.00 =
utdelning samma
dag

BODENMAIL erbjuder Er att till en låg kostnad skicka Era brev och julkort till:

Boden

961 01 - 961 86

Luleå

971 00 - 971 89

972 00 - 972 54

973 00 - 973 47

974 00 - 973 47

976 00 - 976 34

977 00 - 977 75

Hortlax

944 01 - 944 32

Kalix

952 21 - 952 70

952 81 - 952 83

Öjebyn

943 21 - 943 36

Gammelstan/Sunderbyn

954 00 - 954 42

Piteå

941 00 - 941 87

944 71 - 944 73

Älvsbyn

Beräknad start 1 dec

OBS! ej postnummer vars två (2) SISTA siffror är 90 - 99 (lantbrevbäring)

Distributionsmärke

Du klistrar **VÅRT märke** på lokalbrev och lägger dem i en av våra röda brevlådor före kl 18.00. Sön & helgdagar före kl 12.00 för utdelning dagen efter. BodenMail har eftersändningsavgifter.

Service

Vi levererar din beställning av distributionsmärken med våra brevbärare dagen efter att vi fått in beställningen via fax, telefon eller vår försäljningsansvarige.

Adress

Slipvägen 2
961 38 Boden

Telefon

0921 - 177 30

Fax

0921 - 123 34

Försäljningsansvarig

Tel. 070- 640 45 95 Kaare